

Bredvid

Katten Jam och Ida, satt på verandan. Tom var kvar i sängen uppe. Tom sträckte på sig. Brodern låg bredvid. Han satte sig upp i sängen. Försiktigt reste han sig och klev ut på golvet. Då insåg han att det bara varit en dröm. Han hade inte legat i kökssoffan bredvid sin broder. Han var stor nu. Agnes hade legat bredvid honom. Hon sov. I kökssoffan låg barnen. De sov. Han såg sig runt. Kaminen stod på sin plats. Locket var av. Han hade lärt barnen göra raketer kvällen innan. Det krävdes bara lite staniol och tändstickor. De hade eldat kaminen het med små pinnar. Svavlet från tändstickorna skavdes av. Svavlet rullades in i staniol. Framtill veks det bak, och stängdes till. Baktill gjordes ett V. Raketen lades på den heta kaminen. Efter en stund tändes svavlet. Elden trängdes ut baktill. Rök strömmade ut. Raketen flög iväg. Bra raketer flög över rummet till fönstret på andra sidan rummet. Han tog av pyjamasen. Tog på en blå T-tröja, och jeansshortsen. Svarta strumpor. Öppnade dörren till övre hallen. Nu som stor är han inte längre rädd för malar. Han tittar ändå på klädgarderoben. Går fram till trappan. Undviker de knarrande trappstegen. Tar sig försiktigt ned. Kommer ned till hallen. Ser Jam och Ida på verandan. God morgon, säger han till dem. Båda blir överlyckliga. Rusar fram till honom. Han klappar och smeker båda.

Nu måste jag äta frukost först, säger han och går ut i köket. Kaminsluckan är öppen. De eldade i går kväll. Det var lite kyligt. Sensommar. Han går fram till skafferiet, och öppnar dörren. En kokt potatis till Ida. Mjölk åt Jam. Filbunke till honom själv. Stänger skafferidörren. På bakkbordet vid fönstret står en modern vattenvärmare. Han tappar upp lagom till en stor kaffekopp. Sätter det till värmning. Äter filbunken. Jam slurpar mjölk. Ida gnager på sin potatis. Hur ser ni på situationen i mellanöstern, undrar Ida. Jag oroar mig mest för Palestinakonflikten, svarar Jam. Han fortsätter med tanken på ett oändligt Universum. Ida känner sig tillknycklad. Hon vill helst tala om geografi och glider över till frågan om Bolivias grannländer. Tom är inte klar med valet, utan frågar om regeringssituationen. Kaffevattnet är varmt. Han fyller en stor kopp. En sked Neskafe. Rör runt. Sörplar. Ida är klar med potatisen. Jam ber om mer mjölk. Tom sätter sig med kaffet på verandan. Djuren kommer efter. Han låser upp dörren. Öppnar helt och regler dörren mot väggen. Trappan är slät och fin. Han har strukit på fint murbruk. Alla tre sätter sig på den. Ida skuttar ut på grusgången. Solen strilar mellan björkblad och grenar. Rabatten vid huset har mest gullris nu. Rosorna mot ängen börjar bli bruna. Gräset är högt och blandat med ängsblommor. Gullmora blåklockor och violer. Klöver och timotej. Gullregnsträden blommar fortfarande. Gula klasar.

De tre går runt huset. I mossan på bergsslutningen kryper tre svarta sniglar. Tom tyckte inte om sniglar när han var liten. Nu känner han inget särskilt för dem. Mellan de två stora björkarna har han satt upp en ny bräda. En modern barngunga sitter där. Jam hoppar upp och sätter sig. Ida har repat mod. Hon tar nu upp en av sina vanliga geografifrågor. Hur ligger Pakistan i relation till Afghanistan, undrar hon. Jam hoppar ur gungan. Söder om, svarar han nöjt. Han vet att han har rätt. Tom går fram till vedboden. Han öppnar dörren till vedförrådet. Ida skuttar fram till rishögen. Ett stort hål visar var igelkottarna bor. De tål inte mjölk, säger Jam förnumstigt. Tom kommer ut ur vedboden. Han går runt huset. På väggen bak på hänger en liten steg av björkträd. Han tänker på när han var liten. Då brukade han och brodern klättra upp på taket med slangbella eller pilbåge i beredskap. Fickorna var fulla av grus från vägen, om de skulle skjuta med slangbella. En slangbella gjorde de av en Y-formad gren. Bäst var sedan ventilgummi och läderlapp. De sköt över huset. När de träffade en trädstam så hördes det. ”Pang”, lät det. De flesta träden var björkar. Svarta och vita stammar. Vita upptill. Svarta nedtill. Gruset de sköt med hittades i väggkanten. Pilbåge var också roligt. Enträ var nog

bäst. Andra träslag var också möjliga. Bara de var lagom tunna, och möjliga att böja. Snöret fick vara starkt.

Att göra pilar var roligast. På stenåldern användes flintsten i spetsen. Tom och brodern nöjde sig med att tälja spetsen vass. Ida ville gå till myren. Eller branddammen, sade Jam. Myren är för långt, sade Tom. De gick ned för grusgången, vid huset. Lupiner blommade ännu. Rosa och blå. Hassel och lönn trivdes vid grinden. Grannens vinbär vissnade nu. Få bär satt kvar. De återstående var bruna. Jam sprang före ned för backen. Ida skuttade efter. Tom kom sist. Berätta om Uno, bad Jam. Jag kan berätta medan vi går, sade Tom. Uno var Mammans broder. Han älskade snabba snygga bilar. Han var vän med Jan i huset bredvid vårt. Jan körde motorcykel. Han älskade att köra fort. En gång körde han den slingrande vägen mot Jonsered. Det var tidigt på morgonen, så nästan ingen trafik var där. I en av de sista kurvorna körde Jan på fel sida vägen. Han genade. Då mötte han en långtradare. Uno gick bort på samma sätt långt senare. Uno hade också en vän som hette Knut. Båda fäktades med pekfingret, när jag var liten. Det slutade alltid med att man blev kittlad på magen. Vi blev alltid glada när Uno och Knut kom på besök. Uno var rastlös. Till slut emigrerade han till Australien. Han hade det bra där. Men en natt hände det. Han tappade kontrollen över bilen i en tunnel. Berätta inget mer, sade Ida. Där vägen skiljde sig tog de till höger. En stor fura växte där. Vägen var av packad sand. Stenar stack upp, här och där. I kanten hade grus samlat sig. Det var säkrast att gå där, om någon bil kom. De kom fram till branddammen. Ett högt staket omgärdade dammen. Jam sträckte på sig. Ida försökte skutta runt. Längs kanterna växte gröna små blad. De glesnade längre ut. I mitten var det öppet. Där kunde man se ned i dammen. Brunt ludd växte från botten. Tom berättade att vatten rann under vägen. På andra sidan porlade en munter bäck fram. Här lekte vi med barkbåtar, när jag var liten, sade han. Jam lekte med vattnet. Solen gnistrade i strålarna. Han fäktade i ingenting. Nu är du lycklig Jam, slutade Ida.